Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De chagrijnige elf van Elfsville

Eens, in de magische stad Elfsville, was elke dag als Kerstmis. De elfen die daar woonden hielden van alles wat met de feestdag te maken had en ze brachten het hele jaar door door met het voorbereiden van de grote dag.
Ze bakten heerlijke koekjes, maakten prachtige speelgoedjes en verpakten cadeautjes voor elkaar. En natuurlijk, ze versierden hun huizen met kleurrijke lampjes en glinsterende slingers.
Elk jaar op de eerste december was er een grote wedstrijd om te zien wie het best en meest originele zijn huis had versierd. De elfen waren erg trots op hun versieringen en ze werkten hard om elkaar te overtreffen.
Maar er was één elf die Kerstmis haatte. Hij woonde alleen in een koude, donkere grot hoog in de bergen, en hij keek met afschuw naar de stad.
Lang, lang geleden was hij gepest door de andere elfen omdat hij geen mooie kerstlampjes had. Hij was zo beschaamd dat hij naar de bergen vluchtte, waar hij sindsdien had gewoond.
Dit jaar besloot de chagrijnige elf wraak te nemen op de stad Elfsville. Op de avond voor de grote viering sloop hij vanuit zijn grot en stal alle kerstlampjes van de huizen.

De volgende ochtend, toen de elfen van Elfsville wakker werden, waren ze geschokt om te zien dat al hun prachtige versieringen weg waren. Ze zochten overal naar de verdwenen lampjes, maar ze konden ze nergens vinden.
Een klein meisje genaamd Evie dacht dat ze wist wat er gebeurd was. Ze had het verhaal van de chagrijnige elf van haar grootmoeder gehoord, en ze dacht dat ze wist waar de lampjes heen waren gegaan. Ze vroeg haar ouders of ze naar de bergen mocht gaan om met de chagrijnige elf te praten.
Haar ouders waren bezorgd, maar ze wisten dat Evie een dappere en goedhartige elf was. Ze gaven haar toestemming om te gaan, en ze wensten haar veel geluk.
Evie begon aan haar reis, met een mand koekjes en een warme deken. Ze klom de sneeuwachtige bergen op en volgde het pad naar de grot van de chagrijnige elf.
Toen ze aankwam, klopte ze op de deur. De chagrijnige Elf was erg verbaasd dat iemand de moeite nam om zo hoog in de kou de berg op te klimmen. Hij liet haar binnen en ze praatten en praatten. Evie vertelde hem dat iedereen erg spijt had van hun slechte gedrag tegen hem en dat ze hem graag terug in het dorp wilden hebben om bij hen te wonen. Dat was alles wat de chagrijnige Elf ooit wilde horen. Hij vergaf hen allemaal en gaf al de kerstlichtjes terug.
Evie en de chagrijnige Elf en alle andere elfen van de stad vierden de grote viering samen en ze leefden allemaal gelukkig en tevreden.